

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrhoben administratiwen syd — Wykładnia art. 311 ust. 1 pkt 1, art. 314 i art. 320 ust. 1 akapit pierwszy oraz ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — System opodatkowania procedury marży realizowanej przez podatnika-pośrednika, gdy dokonuje on przywozu towarów używanych na terytorium Wspólnoty — Pojęcie „towarów używanych” i znaczenie, dla tego pojęcia, możliwości konkretnej identyfikacji danych towarów — Chwila, w której powstaje prawo do odliczenia ulgi w podatku VAT na rzecz podatnika-pośrednika — Skutek bezpośredni art. 314 dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 314 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że procedura marży nie ma zastosowania do dostaw towarów takich jak używane części do pojazdów samochodowych, które zostały osobiście zaimportowane do Unii Europejskiej przez podatnika-pośrednika na podstawie zasad ogólnych podatku od wartości dodanej.
- 2) Artykuł 320 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu przewidującemu przeniesienie na późniejszą dostawę podlegającą zasadom ogólnym podatku od wartości dodanej prawa podatnika-pośrednika do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego na podstawie rzeczonych zasad przy przywozie towarów innych niż dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki.
- 3) Artykuł 314 oraz art. 320 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 dyrektywy 2006/112 mają skutek bezpośredni, który uprawnia jednostkę do powoływania się na nie przed sądem krajowym w celu wyłączenia stosowania uregulowania krajowego, które jest niezgodne z tymi przepisami.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — David Claes przeciwko Landsbanki Luxembourg SA, w likwidacji

(Sprawy połączone od C-235/10 do C-239/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 98/59/WE — Zwolnienia grupowe — Rozwiązanie umowy o pracę ze skutkiem natychmiastowym w następstwie orzeczenia sądowego zarządzającego rozwiązanie i likwidację pracodawcy będącego osobą prawną — Brak przeprowadzenia konsultacji z przedstawicielami pracowników — Zrównanie likwidatora z pracodawcą)

(2011/C 130/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: David Claes (C-235/10), Sophie Jeanjean (C-236/10), Miguel Rémy (C-237/10), Volker Schneider (C-238/10), Xuan-Mai Tran (C-239/10)

Strona pozwana: Landsbanki Luxembourg SA, w likwidacji

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Luksemburg) — Wykładnia art. 1, 2 i 3 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz. U. L 225, s. 16) — Przepisy krajowe przewidujące rozwiązanie umowy o pracę ze skutkiem natychmiastowym w następstwie stwierdzenia przez sąd upadłości wynikającej z zaprzestania działalności — Brak przeprowadzenia konsultacji z przedstawicielami pracowników przed przystąpieniem do zwolnień — Zrównanie likwidatora z pracodawcą

Sentencja

- 1) Artykuły 1–3 dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie do zaprzestania działalności przez podmiot będący pracodawcą w następstwie orzeczenia sądowego o zarządzaniu jego rozwiązaniem lub likwidacji z powodu niewypłacalności, nawet jeżeli prawo krajowe stanowi, że w razie takiego zaprzestania działalności umowy o pracę zawarte z pracownikami zostają rozwiązane ze skutkiem natychmiastowym.
- 2) Obowiązki wynikające z art. 2 i 3 dyrektywy 98/59 powinny być spełniane aż do czasu definitywnej utraty osobowości prawnej przez podmiot, którego rozwiązanie i likwidacja zostały zarządzone. Obowiązki ciężące na pracodawcy na podstawie tych artykułów powinny zostać wykonane przez kierownictwo podmiotu, o który chodzi, jeżeli kierownictwo to nadal funkcjonuje, nawet gdyby jego kompetencje w zakresie zarządzania tymże podmiotem były ograniczone bądź przez likwidatora podmiotu, jeżeli zarządzanie podmiotem zostało w całości przejęte przez tegoż likwidatora.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Hamburg (Niemcy) w dniu 18 stycznia 2011 r. — Eurogate Distribution GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Sprawa C-28/11)

(2011/C 130/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eurogate Distribution GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Pytania prejudycjalne

Czy art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że w przypadku towaru niewspólnotowego, który objęty był procedurą składu celnego i po jej zakończeniu otrzymał nowe przeznaczenie celne, naruszenie obowiązku zaksięgowania wyprawienia towaru ze składu celnego w przewidzianym do tego programie informatycznym już w momencie zakończenia procedury składu celnego — a nie dopiero dużo później — prowadzi do powstania długu celnego za ten towar?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo w dniu 28 stycznia 2011 r. — Amorim Energia BV przeciwko Ministério das Finanças e da Administração Pública

(Sprawa C-38/11)

(2011/C 130/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amorim Energia BV.

Strona pozwana: Ministério das Finanças e da Administração Pública.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 TFUE oraz art. 65 TFUE (byłe art. 56 WE i 58 WE) sprzeciwiają się przepisom państwa członkowskiego, takim art. 14 ust. 3, art. 89, 46 ust. 1 i 96 ust. 2 i 3 CIRC (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (kodeks podatku dochodowego od osób prawnych)), które w dziedzinie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu ekonomicznemu wypłacanych zysków, pomimo że są zgodne z dyrektywą Rady 90/435/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r., nie umożliwiają spółkom będącym akcjonariuszami i rezydentami innego państwa członkowskiego uzyskania zwrotu podatku pobranego u źródła w tych samych okolicznościach, co spółki będące rezydentami portugalskimi, wymagając w tym celu większego minimalnego okresu posiadania minimalnego i większego minimalnego udziału w kapitale zakładowym, czyniąc bardziej długotrwałym lub niemożliwym zniesienie podwójnego gospodarczego opodatkowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 28 stycznia 2011 r. — Vorsorgekasse AG przeciwko Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Sprawa C-39/11)

(2011/C 130/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vorsorgekasse AG

Strona pozwana: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Pytania prejudycjalne

Czy przepis, który zezwala zakładowemu funduszowi prewencyjnemu na inwestowanie majątku przyporządkowanego towarzystwu powierniczemu jedynie w jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych posiadających zezwolenie na sprzedaż w Austrii, jest zgodny ze swobodą przepływu kapitału ustanowioną w art. 63 i nast. TFUE?

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 listopada 2010 r. w sprawie T-404/09 Deutsche Bahn AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 2 lutego 2011 r. przez Deutsche Bahn AG

(Sprawa C-45/11 P)

(2011/C 130/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Bahn AG (przedstawiciel: adwokat K. Schmidt-Hern)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie T-404/09;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lipca 2009 r. (sprawa R 379/2009-1);
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) kosztami postępowania w obu instancjach.